376R0101

28. 1. 76 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 20/19

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 101/76 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 19ης Ἰανουαρίου 1976

περί θεσπίσεως κοινῆς διαρθρωτικῆς πολιτικῆς στόν τομέα τῆς ἁλιείας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη :

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 7, 42, 43 καί 235,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(1),

Ἐκτιμώντας :

ὅτι ἡ δημιουργία κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν προϊόντων ἁλιείας πρέπει νά ἔχει ὡς συμπλήρωμα τή θέσπιση κοινῆς διαρθρωτικῆς πολιτικῆς τῆς ἁλιείας·

ὅτι ὁ τομέας τῆς θαλασσίας ἁλιείας ἀποτελεῖ τό κυρίαρχο τμῆμα τοῦ γενικοῦ τομέως τῆς ἁλιείας καί ὅτι παρουσιάζει μιά πρωτότυπη κοινωνική διάρθρωση καί εἰδικές συνθῆκες χαρακτηριστικές τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς θαλάσσης·

ὅτι, ὑπό ὁρισμένους σαφεῖς ὅρους σημαίας ἤ νηολογήσεως τοῦ σκάφους τους, οἱ ἁλιεῖς τῆς Κοινότητος πρέπει νά ἔχουν ἴσα δικαιώματα προσβάσεως στόν ἁλιευτικό πλοῦτο καί τήν ἐκμετάλλευση αὐτοῦ στά θαλάσσια ὕδατα πού ὑπάγονται στήν κυριαρχία ἤ τή δικαιοδοσία τῶν Κρατῶν μελῶν·

ὅτι πρέπει νά εἶναι δυνατή ἡ λήψη κοινοτικῶν μέτρων μέ σκοπό τή διαφύλαξη τῶν πόρων πού ὑπάρχουν στά ἐν λόγω ὕδατα·

ὅτι πρέπει νά ἀναπτύσσεται ἡ ἁλιεία κατά ὀρθολογικό τρόπο καί νά ἐξασφαλίζεται ἕνα δίκαιο βιοτικό ἐπίπεδο στά ἄτομα, τά ὁποῖα πορίζονται ἀπ' αὐτήν τά μέσα διαβιώσεώς τους· ὅτι, γιά τό σκοπό αὐτό, πρέπει νά ἐπιτραπεῖ στά Κράτη μέλη νά χορηγοῦν οἰκονομικές ἐνισχύσεις, πρός τό σκοπό πραγματοποιήσεως τῶν στόχων αὐτῶν, σύμφωνα μέ τούς κοινοτικούς κανόνες πού πρόκειται νά καθορισθοῦν· ὅτι ἐπί πλέον οἱ κοινές ἐνέργειες, οἱ ὁποῖες θά ἀποφασισθοῦν γιά τήν πραγματοποίηση τῶν στόχων αὐτῶν, δύνανται νά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο κοινοτικῆς χρηματοδοτήσεως, ἐφ' ὅσον αὐτές ἀναφέρονται στούς στόχους πού προβλέπονται στό ἄρθρο 39 παράγραφος 1 περίπτωση α) τῆς συνθήκης·

ὅτι ἡ σύσταση μιᾶς Μόνιμης Ἐπιτροπῆς Διαρθρώσεως Ἁλιείας θά διευκολύνει τήν ἐπεξεργασία καί τήν ἐφαρμογή μιᾶς κοινῆς διαρθρωτικῆς πολιτικῆς, συντονίζοντας τήν ἐφαρμοζόμενη ἀπό κάθε Κράτος μέλος πολιτική καί ἐξασφαλίζοντας μία σταθερή συνεργασία μεταξύ τῶν Κρατῶν αὐτῶν καί τῆς Ἐπιτροπῆς· ὅτι ἐξ ἄλλου, μία διαρκής ἀνταλλαγή πληροφοριῶν μεταξύ αὐτῶν εἶναι ἀπαραίτητη γιά νά καταστεῖ δυνατός ἕνας ἀποτελεσματικός συντονισμός αὐτῆς τῆς πολιτικῆς τους καί ἡ ὁποία πρέπει νά χρησιμεύσει ὡς βάση γιά τά μέτρα, τά ὁποῖα θά ἦταν δυνατόν νά θεσπισθοῦν γιά τό σκοπό αὐτό στόν τομέα τῆς βελτιώσεως τῶν δομῶν· ὅτι, ἰδιαιτέρως, ἡ Ἐπιτροπή ἔχει δικαίωμα νά ἐκφράζει τή γνώμη της γιά τά σχέδια καί τά προγράμματα, τά ὁποῖα προβλέπονται ἀπό τά Κράτη μέλη γιά τό θέμα αὐτό·

ὅτι, κατά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη οἱ προβλεπόμενες ἀπό τά ἄρθρα 100 ὡς 103 τῆς πράξεως προσχωρήσεως παρεκκλίσεις(2),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ :

Ἄρθρο 1

Γιά τήν προώθηση τῆς ἁρμονικῆς καί ἰσόρροπης ἀναπτύξεως τοῦ τομέως τῆς ἁλιείας στό πλαίσιο τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος καί γιά νά εὐνοηθεῖ ἡ ὀρθολογική ἐκμετάλλευση τῶν βιολογικῶν πόρων τῆς θαλάσσης καί τῶν ἐσωτερικῶν ὑδάτων, καθιερώνεται κοινό καθεστώς γιά τήν ἄσκηση τῆς ἁλιευτικῆς δραστηριότητος στά θαλάσσια ὕδατα καί θεσπίζονται εἰδικά μέτρα γιά κατάλληλες ἐνέργειες καί γιά τό συντονισμό τῆς διαρθρωτικῆς πολιτικῆς κάθε Κράτους μέλους στόν τομέα αὐτόν.

Ἄρθρο 2

1. Τό καθεστώς τό ἐφαρμοζόμενο ἀπό κάθε Κράτος μέλος στήν ἄσκηση τῆς ἁλιευτικῆς δραστηριότητος στά θα-

(1) ΕΕ ἀριθ. A 7 τῆς 12. 1. 1976, σ. 70.

(2) ΕΕ ἀριθ. N 73 τῆς 27. 3. 1972, σ. 14.

λάσσια ὕδατα, τά ὁποῖα ὑπάγονται στήν κυριαρχία ἤ τή δικαιοδοσία του, δέν δύναται νά προκαλέσει διάφορη μεταχείριση ἔναντι τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν.

Τά Κράτη μέλη ἐξασφαλίζουν ἰδίως τήν ἰσότητα τῶν δρων προσβάσεως καί ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀποθεμάτων πού εὑρίσκονται στά ὕδατα τά ἀναφερόμενα στό πρῶτο ἐδάφιο, σέ ὅλα τά ἁλιευτικά σκάφη ὑπό σημαία ἑνός τῶν Κρατῶν μελῶν πού εἶναι νηολογημένα στήν ἐπικράτεια τῆς Κοινότητος.

2. Τά Κράτη μέλη ἀνακοινώνουν στά ἄλλα Κράτη μέλη καί στήν Ἐπιτροπή τίς νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις πού ὑφίστανται στό πεδίο πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1 ἐδάφιο πρῶτο, καθώς καί ἐκεῖνες, οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπό τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τῶν ἀναφερομένων στήν ἐν λόγω παράγραφο ἐδάφιο δεύτερο.

3. Τά θαλάσσια ὕδατα πού ἀναφέρονται στό παρόν ἄρθρο εἶναι ἐκεῖνα, τά ὁποῖα καθορίζονται ὡς τοιαῦτα ἀπό τούς νόμους πού ἰσχύουν σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἄρθρο 3

Τά Κράτη μέλη κοινοποιοῦν στά ἄλλα Κράτη μέλη καί στήν Ἐπιτροπή τίς τροποποιήσεις, τίς ὁποῖες πρόκειται νά ἐπιφέρουν στό καθεστώς ἁλιείας πού ὁρίζεται κατ' ἐφαρμογή τῶν διατάξεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 2.

Ἄρθρο 4

Ἄν ἡ ἄσκηση τῆς ἁλιευτικῆς δραστηριότητος στά θαλάσσια ὕδατα τῶν Κρατῶν μελῶν, πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2, ἐκθέτει ὁρισμένους ἀπό τούς πόρους τους σέ κινδύνους ὑπερεντατικῆς ἐκμεταλλεύσεως, τό Συμβούλιο, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, δύναται νά θεσπίσει τά ἀπαραίτητα μέτρα γιά τή διατήρηση τῶν πόρων, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 43 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης.

Ἄρθρο 5

1. Τά Κράτη μέλη προβαίνουν, ἀπό τῆς θέσεως σέ ἰσχύ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, στό συντονισμό τῆς διαρθρωτικῆς τους πολιτικῆς ἐπί τῆς ἁλιείας.

Ἀνακοινώνουν γιά τό σκοπό αὐτό, κάθε ἔτος στήν Ἐπιτροπή τίς πληροφορίες σχετικά μέ :

— τήν κατάσταση τῶν δομῶν, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν περιφερειακῶν δρων καί τῆς περιφερειακῆς ἀναπτυξιακῆ πολιτικῆς,

— τίς σχέσεις μεταξύ τῶν δομῶν καί τῆς πολιτικῆς τῆς ἀγορᾶς,

— τή φύση καί τή σημασία τῶν μέτρων βελτιώσεως τῶν δομῶν πού προβλέπονται γιά τό τρέχον ἔτος,

— τά ἐτήσια καί πολυετή προγράμματα καί τά σχέδια ἐρεύνης καί ἐπιστημονικῆς καί τεχνικῆς βοηθείας πού καταρτίζονται ἀπό τίς δημόσιες ἀρχές ἤ στά ὁποῖα αὐτές προσφέρουν τήν οἰκονομική τους συνδρομή, καθώς καί γιά τά ἄλλα στοιχεῖα πού ἐπιτρέπουν τήν ἐκτίμηση τῶν προσπαθειῶν πού κατεβλήθησαν στόν τομέα αὐτόν καί ἰδίως τίς οἰκονομικές προσπάθειες, οἱ ὁποῖες γίνονται ἀπό τίς δημόσιες ἀρχές.

2. Κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τήν ἐπιτροπή πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 11, ἡ Ἐπιτροπή καθορίζει τήν μορφή καί τήν ἡμερομηνία παρουσιάσεως τῶν ἐγγράφων, τά ὁποῖα ὑποβάλλονται ἀπό τά Κράτη μέλη.

Ἄρθρο 6

1. Ἡ Ἐπιτροπή παρουσιάζει κάθε ἔτος στή Συνέλευση καί στό Συμβούλιο ἔκθεση, ἡ ὁποία ἀφορᾶ τή διάρθρωση τῆς ἁλιείας.

2. Ἡ ἔκθεση αὐτή περιλαμβάνει :

α) πίνακα τῆς καταστάσεως τῶν δομῶν τῆς ἁλιείας καί τῆς διαρθρωτικῆς πολιτικῆς πού ἀκολουθεῖται ἀπό κάθε Κράτος μέλος, καθώς καί ἀπογραφή τῶν ληφθέντων μέτρων στό πλαίσιο τῆς πολιτικῆς αὐτῆς·

β) μελέτη, ἡ ὁποία ἀφορᾶ τή φύση, τή γεωγραφική κατανομή, τόν ὄγκο καί τή χρηματοδότηση τῶν μέτρων αὐτῶν, καθώς καί τήν ἀποτελεσματικότητά τους σέ συνάρτηση μέ τούς στόχους τῆς κοινῆς πολιτικῆς τῆς ἁλιείας καί τῶν μακροπροθέσμων δυνατοτήτων διαθέσεως, οἱ ὁποῖες δύνανται κανονικῶς νά προβλεφθοῦν γιά τά προϊόντα ἁλιείας·

γ) πληροφορίες πού ἀφοροῦν τό συντονισμό, σέ κοινοτική κλίμακα, τῆς διαρθρωτικῆς πολιτικῆς τῆς ἁλιείας καί σχετικές :

— μέ τά ληφθέντα γιά τό σκοπό αὐτό μέτρα,

— μέ τήν κοινοτική χρηματοδότηση,

— μέ τά ἀποτελέσματα τῶν μέτρων αὐτῶν καί τῆς χρηματοδοτήσεως αὐτῆς·

δ) πίνακα τῆς καταστάσεως τῆς ἐρεύνης καί τῆς ἐπιστημονικῆς καί τεχνικῆς βοηθείας σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἄρθρο 7

Τά ἀναγκαῖα μέτρα μέ σκοπό τό συντονισμό τῆς πολιτικῆς ἐρεύνης καί ἐπιστημονικῆς καί τεχνικῆς βοηθείας κάθε Κράτους μέλους στόν τομέα τῆς ἁλιείας θεσπίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 43 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης.

Ἄρθρο 8

1. Τά Κράτη μέλη δύνανται νά χορηγοῦν οἰκονομικές ἐνισχύσεις κατά τό μέτρο πού οἱ ἐνέργειες, στίς ὁποῖες ἀναφέρονται, συμβάλλουν στήν ἐπίτευξη τῶν ἀναφερομένων στό ἄρθρο 9 στόχων.

2. Οἱ κοινοί κανόνες, οἱ ὁποῖοι καθορίζουν τούς ὅρους χορηγήσεως τῶν ἐνισχύσεων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1, θεσπίζονται πρίν τήν 1η Ἰουνίου 1971, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 43 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης.

Ἄρθρο 9

1. Γιά τήν προώθηση, στό πλαίσιο τῆς οἰκονομικῆς ἐπεκτάσεως καί τῆς κοινωνικῆς προόδου, τῆς ὀρθολογικῆς ἀναπτύξεως τοῦ τομέως τῆς ἁλιείας καί γιά τήν ἐξασφάλιση ἑνός δικαίου βιοτικοῦ ἐπιπέδου στόν πληθυσμό, πού πορίζεται τά μέσα διαβιώσεως ἀπό τήν ἁλιεία, τά εἰδικά μέτρα, γιά τίς κατάλληλες ἐνέργειες πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1, πρέπει νά συμβάλλουν :

— στήν αὔξηση τῆς παραγωγικότητος μέ μία ἀναδιάρθωση τῶν στόλων καί ἄλλων μέσων παραγωγῆς, ἡ ὁποία νά προσαρμόζεται στήν ἐξέλιξη τῆς τεχνικῆς προόδου, καθώς καί μέ ἐντατικοποίηση τῆς ἐρεύνης νέων ἁλιευτικῶν ἀποθεμάτων καί νέων μεθόδων ἁλιείας,

— στήν προσαρμογή τῶν ὅρων παραγωγῆς καί ἐμπορίας σέ συνάρτηση μέ τίς ἀπαιτήσεις τῆς ἀγορᾶς, ἰδίως μέ τήν ἐξέλιξη τῶν ἐγκαταστάσεων συντηρήσεως καί ἐπεξεργασίας πού εἶναι ἀναγκαία γιά τήν ἐνίσχυση τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς δράσεως τῶν ὀργανώσεων παραγωγῶν,

— στή βελτίωση, σέ σχέση μέ τήν ἐξέλιξη τῆς τεχνικῆς προόδου, τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καί τῶν ὅρων διαβιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ, ὁ ὁποῖος πορίζεται τά μέσα διαβιώσεως ἀπό τήν ἁλιεία.

2. Οἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1, ἐφ' ὅσον ἀναφέρονται στούς στόχους, οἱ ὁποῖοι προβλέπονται στό ἄρθρο 39 παράγραφος 1 περίπτωση α) τῆς συνθήκης, δύνανται νά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο κοινῶν ἐνεργειῶν, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 6 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70 τοῦ Συμβουλίου τῆς 21ης Ἀπριλίου 1970 περί χρηματοδοτήσεως τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς (1), ὅπως ἐτροποποιήθη τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2788/72 (2).

Ἄρθρο 10

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 3, τά Κράτη μέλη διαβιβάζουν ἐγκαίρως στήν Ἐπιτροπή τά ἀκόλουθα ἔγγραφα, ἐφ' ὅσον αὐτά ἀναφέρονται στά μέτρα βελτιώσεως τῶν δομῶν τῆς ἁλιείας :

— κατά τό δυνατόν, τά σχέδια νομοθετικῶν, κανονιστικῶν καί διοικητικῶν διατάξεων ἤ ἐλλείψει αὐτῶν, περιγραφή τῶν γενικῶν γραμμῶν τῶν προβλεπομένων διατάξεων,

— τά πολυετή σχέδια καί περιφερειακά προγράμματα.

2. Ἡ Ἐπιτροπή :

— δύναται νά ἐκφράσει τή γνώμη της γιά τίς νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις, γιά τά πολυετή σχέδια καί περιφερειακά προγράμματα, τά ὁποῖα τῆς κοινοποιοῦνται βάσει τοῦ ἄρθρου 5.

— πρέπει νά ἐκφράσει τή γνώμη της γιά τά ἔγγραφα αὐτά, ὅταν Κράτος μέλος τό ζητήσει.

Ἄρθρο 11

1. Γιά τήν προώθηση τοῦ συντονισμοῦ τῆς διαρθρωτικῆς πολιτικῆς τῆς ἁλιείας καί γιά τήν ἐπίτευξη μιᾶς στενώτερης καί περισσότερο σταθερῆς συνεργασίας μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν καί τῆς Ἐπιτροπῆς, συνιστᾶται παρά τῇ Ἐπιτροπῇ Μόνιμη Ἐπιτροπή Διαρθρώσεως Ἁλιείας, ἡ ὁποία καλεῖται στό ἑξῆς ἡ «ἐπιτροπή».

2. Ἡ ἐπιτροπή αὐτή ἀποτελεῖται ἀπό ἀντιπροσώπους κάθε Κράτους μέλους. Προεδρεύεται ἀπό τόν ἀντιπρόσωπο τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ἡ γραμματεία τῆς ἐπιτροπῆς ἐξασφαλίζεται ἀπό τήν Ἐπιτροπή.

4. Ἡ ἐπιτροπή καταρτίζει τόν κανονισμό της.

Ἄρθρο 12

Ἡ ἐπιτροπή εἶναι ἐπιφορτισμένη γιά τό σύνολο τοῦ τομέως τῆς ἁλιείας :

— νά ἐξασφαλίζει τήν ἀμοιβαία πληροφόρηση τῶν Κρατῶν μελῶν καί τῆς Ἐπιτροπῆς στόν τομέα τῆς διαρθρωτικῆς πολιτικῆς καί ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ τά μέτρα τά ὁποῖα ρυθμίζουν τήν ἄσκηση τῆς θαλασσίας ἁλιευτικῆς δραστηριότητος,

— νά μελετᾶ τή διαρθρωτική πολιτική κάθε Κράτους μέλους, καθώς καί τά μέτρα καί προγράμματα πού προβλέπονται ἀπό τά Κράτη μέλη γιά τή βελτίωση τῶν δομῶν τοῦ τομέως αὐτοῦ,

— νά ἐπικουρεῖ τήν Ἐπιτροπή στήν προετοιμασία τῶν τμημάτων α) καί δ) τῆς ἐκθέσεως, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στίς δομές τοῦ τομέως τῆς ἁλιείας, πού προβλέπεται στό ἄρθρο 6,

— νά ἐκφράζει, κατόπιν αἰτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, γνῶμες γιά τά προβλήματα πού ἀφοροῦν τίς δομές τῆς ἁλιείας.

Ἄρθρο 13

Σέ ὅλες τίς περιπτώσεις, στίς ὁποῖες ὁ κανονισμός ἀριθ. 17/64/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1964 περί τῶν ὅρων συνδρομῆς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου Προσανατολισμοῦ καί Ἐγγυήσεων(1) καί οἱ μετέπειτα θεσπισθεῖσες διατάξεις ἀναφέρονται στή Μόνιμη

(1) ΕΕ ἀριθ. Ν 94 τῆς 28. 4. 1970, σ. 13.
(2) ΕΕ ἀριθ. Ν 295 τῆς 30. 12. 1972, σ. 1.

Ἐπιτροπή Διαρθρώσεως Γεωργίας, αὐτή ἀντικαθίσταται γιά ὅλα τά προβλήματα πού ἀφοροῦν τόν τομέα τῆς ἁλιείας ἀπό τή Μόνιμη Ἐπιτροπή Διαρθρώσεως Ἁλιείας. τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως [1],

Ἄρθρο 14

1. Ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 2141/70 τοῦ Συμβουλίου τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου 1970 περί θεσπίσεως κοινῆς διαρθρωτικῆς πολιτικῆς στόν τομέα τῆς ἁλιείας [2] καταργεῖται.

2. Οἱ παραπομπές στόν καταργούμενο δυνάμει τῆς παραγράφου 1 κανονισμό πρέπει νά θεωροῦνται ὅτι γίνονται στόν παρόντα κανονισμό.

Οἱ ἀναφορές καί οἱ παραπομπές στά ἄρθρα τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ πρέπει νά πραγματοποιοῦνται σύμφωνα μέ τόν πίνακα ἀντιστοιχίας τοῦ παραρτήματος.

Ἄρθρο 15

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Φεβρουαρίου 1976.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 19 Ἰανουαρίου 1976.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

J. HAMILIUS

(1) ΕΕ ἀριθ. 34 τῆς 27. 2. 1964, σ. 586/64.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 236 τῆς 27. 10. 1970, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πίνακας ἀντιστοιχίας

Κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 2141/70	*Παρών κανονισμός*
Ἄρθρο 5	Ἄρθρο 4
6	5
7	6
8	7
9	8
10	9
11	10
12	11
13	12
14	13